

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení autora diplomové práce: **Martin Cibulka**

Název diplomové práce: **Zánik závazků**

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Alena Bányaiová, CSc.**

Diplomová práce byla v souladu s *pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce*, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který nevykázal shodu diplomové práce s jinými díly.

Práce se zabývá materií, o níž existuje poměrně bohatá komentářová i jiná literatura a rovněž judikatura se jednotlivými způsoby zániku závazků často zabývá. Nový občanský zákoník přejímá v úpravě jednotlivých institutů zániku závazků ve značné míře pojetí promítnuté v předchozích soukromoprávních úpravách, v zákoníku obchodním a občanském zákoníku z roku 1964. Přináší však také některé změny, které vyvolaly diskusi. Zvolené téma je tedy aktuální a lze říci, že je zpracováno s pochopením jednotlivých institutů.

Výklad je rozvržen do tří částí, z nichž úvodní podává přehled úpravy obligací obecně d vymezení pomu závazkového vztahu, přes jeho jednotlivé prvky, změny závazků a obecně charakteristiku zániku závazků. Dále se autor zabývá problematikou splnění a ve třetí části shrnuje jednotlivé způsoby zániku závazků jinými způsoby. Proti takto zvolené systematice práce tedy nelze mít námitek, odpovídá struktuře úpravy závazků v občanském zákoníku.

Jak bylo řečeno, autor zpracovává vybranou materii s pochopením, dobře pracuje s odbornou, zejména komentářovou literaturou. Práce je psána srozumitelným jazykem.

K jednotlivým věcným úvahám a závěrům autora je třeba uvést několik poznámek a některé úvahy by bylo vhodné vysvětlit při obhajobě práce.

Na str. 43 autor rozebírá účinky splnění, pokud dlužník plní osobě, která mu předloží věřitelovo potvrzení, že je oprávněna plnění přijmout. Vyslovuje názor, že i po skončení vztahu zastoupení mezi věřitelem a uvedenou osobou, by dluh zanikl plněním této osobě, pokud by potvrzení dále existovalo a dlužník nevěděl o skončení vztahu mezi věřitelem a třetí osobou. Proti této úvaze asi nelze mít námitek, nicméně úvahy autora se již týkají zastoupení

a je třeba vysvětlit, jaké jsou případné další důsledky takového jednání právě ve vztahu k úpravě zastoupení.

Na str. 65 a 66 se autor zabývá otázkou narovnání. Vyslovuje závěr, že z aktuálního pohledu se už neuplatní názory V. Knappa o tom, že narovnání je zvláštním druhem novace privativní a podmínkou narovnání je existence závazku. Tento závěr je třeba vysvětlit z hlediska povahy narovnání a případného odlišení od novace.

Na str. 81 a 82 autor rozebírá usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2018 sp. zn. 25 Cdo 293/2018 týkající se pohledávky na náhradu nemajetkové újmy a jejího přechodu na dědice. Se závěry autora lze souhlasit, odpovídají citovanému rozhodnutí. Bylo by vhodné doplnit, co je právním důvodem pro závěr, že tato pohledávka nezaniká smrtí zůstavitele a přechází na dědice. Jde o otázku právní povahy této pohledávky.

Uvedené úvahy jsou především doporučeními, jak zlepšit uchopení a zpracování jednotlivých právních otázek, jimiž se práce zabývá. I přes vytčené nedostatky lze konstatovat, že autor osvědčil znalost problematiky, o níž píše, i schopnost tuto problematiku zpracovat a prezentovat. Doporučuji tedy předloženou diplomovou práci k obhajobě. K bližší diskusi v rámci obhajoby lze doporučit, aby se autor zaměřil výše zmíněné otázky, tj. na (i) na důsledky plnění osobě, která předloží potvrzení věřitele i přes to, že již její vztah s věřitelem skončil, (ii) rozdíly mezi narovnáním a novací a (iii) důvody, pro které pohledávka na náhradu nemajetkové újmy nezaniká smrtí zůstavitele, ale přechází na dědice.

V Praze dne 29. 5. 2020

JUDr. Alena Bányaiová, CSc.,